SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 21/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [redacted], [redacted], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby Leopoldov a [redacted], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Nitra-Chrenová, zastúpených advokátskou kanceláriou RIBÁR & PARTNERS, s. r. o., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Igor Ribár, Halenárska 18A, Trnava, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023 a postupom, ktoré predchádzali ich vydaniu, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1692/2023, a o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [redacted], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby Leopoldov, zastúpeného JUDr. Jánom Foltánom, advokátom, SNP 708, Galanta, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023 a postupom, ktoré predchádzali ich vydaniu, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1731/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a sp. zn. Rvp 1731/2023 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1692/2023.

2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.
Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovatelia [redacted] a [redacted] sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. júla 2023 (ďalej len „prvá ústavná sťažnosť“) v znení doplnenia doručeného 14. júla 2023, 18. júla 2023 a 25. júla 2023 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv podľa

čl. 20 ods. 1 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práv podľa čl. 17 ods. 1 a čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“; spolu s napadnutým rozsudkom krajského súdu ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“) a postupmi, ktoré predchádzali ich vydaniu. Sťažovatelia navrhujú zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhujú priznať im náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 v znení dodatku č. 1 (ďalej len „rozvrh práce“) členom tretieho senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ [redacted] sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. júla 2023 (ďalej len „druhá ústavná sťažnosť“) v znení doplnenia doručeného 18. júla 2023 a 24. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami a postupmi, ktoré predchádzali ich vydaniu. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1731/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, ktorý je podľa rozvrhu práce členom prvého senátu ústavného súdu.

3. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia boli rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 Tk 1/2019 z 29. apríla 2020 (okrem iných) uznaní za vinných v bode 1/A obžaloby zo spáchania
- obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c) a d), ods. 2 písm. c) a ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona;
- zločinu neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona;
- zločinu neoprávneného zaobchádzania s liekmi, liečivami a zdravotníckymi pomôckami podľa § 170a ods. 1 písm. b) a c), ods. 2 písm. b) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona,

za čo im bol podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v znení účinnom v rozhodnom období uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov ([redacted]) a 15 rokov ([redacted]), trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní troch ([redacted]) a dvoch rokov ([redacted]). Proti rozsudku okresného súdu podali sťažovatelia odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 tak, že rozhodnutie okresného súdu (vo vzťahu k sťažovateľom) zrušil v časti výrokov o treste a ochrannom dohľade a uložil im podľa príslušných ustanovení Trestného zákona

úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov ([redacted]) a 20 rokov ([redacted]), trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní troch ([redacted]) a dvoch rokov ([redacted]). O dovolaní sťažovateľov podanom proti napadnutému rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti zhodne namietajú a) nedostatočné vysporiadanie sa všeobecných súdov s námietkou nezákonnosti a neprimeranosti uloženého trestu prepadnutia majetku a nezdôvodnenie aplikácie § 58 ods. 3 Trestného poriadku a b) arbitrárnosť napadnutých rozhodnutí pri ustálení naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. V konkrétnostiach uviedli, že vo veci nebola preukázaná koncentrácia *„účinnej látky v zadržaných produktoch, stopách.“*, aby bolo možné zadefinovať jednorazovú obvyklú dávku. Zároveň nebola riešená otázka, aká koncentrácia účinnej látky je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015 (R 35/2016) sťažovatelia konštatovali nedostatočnosť vykonaného znaleckého skúmania. Namietli aj arbitrárne stanovenie rozsahu trestnej činnosti podľa *„ceny návykovej látky“*. V nadväznosti na uvedené skutočnosti akcentovali nesprávnosť právnej kvalifikácie skutku. Zároveň namietali arbitrárne vyhodnotenie prechovávania tzv. veterinárnych liekov (bod 20 ústavnej sťažnosti) ako návykových látok, čo mohlo mať opäť vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, ako aj nevysporiadanie sa všeobecných súdov s ich námietkami uplatnenými v tejto súvislosti. Doplnenie ([redacted]) doručené ústavnému súdu 14. júla 2023 je obsahovo takmer totožné ako znenie ústavnej sťažnosti p. [redacted] (druhá ústavná sťažnosť). Nasledujúcimi doplneniami [redacted] rozšíril ústavnú sťažnosť o ďalšie prílohy.

4. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ [redacted] bol rozsudkom okresného súdu obdobne uznaný za vinného z trestných činov špecifikovaných v bode 3 tohto uznesenia, za čo mu bol podľa príslušných ustanovení Trestného zákona uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 17 rokov, trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. O odvolaní sťažovateľa proti prvostupňovému rozsudku rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 (vo vzťahu k osobe sťažovateľa) tak, že zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o treste a ochrannom opatrení a uložil sťažovateľovi úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov, trest prepadnutia majetku, ako aj ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. O dovolaní sťažovateľa podanom proti napadnutému rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol. Sťažovateľ [redacted] v značnej časti ústavnej sťažnosti polemizuje so závermi vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, pričom v podstatnom namieta a) nezákonnosť prehliadky iných priestorov alebo pozemkov z 5. decembra 2017, ako aj nezákonnosť získania obrazových záznamov pre celý objekt dotknutých garáží; b) nenaplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Trestného zákona; c) arbitrárne stanovenie *„hodnoty produktov“*, z ktorých všeobecný súd vychádzal. V tomto kontexte konštatuje nezákonnosť a nedostatočnosť vykonaného znaleckého dokazovania a odmietnutie návrhu na jeho doplnenie. V konkrétnostiach konštatuje nevykonanie kvalitatívneho stanovenia účinnej látky *„v zaistených preparátoch“* a vplyv takého množstva na zdravie človeka. Sťažovateľ poukazoval na to, že niektoré *„liečivá“* sú veterinárnymi liekmi, a teda nemohli byť považované za omamnú látku.

V závere zhodnotil, že krajský súd neprípustne prehodnocoval skutkové závery okresného súdu bez toho, aby sám vykonal dotknuté dôkazy. Všeobecné súdy podľa jeho názoru nereagovali na ním uplatnené relevantné námietky. Doplnenie ústavnej sťažnosti doručené ústavnému súdu 18. júla 2023 je obsahovo takmer totožné ako znenie prvej ústavnej sťažnosti vrátane namietaných práv. V ďalšom doplnení ústavnej sťažnosti namietol právnu kvalifikáciu skutku, ako aj nevykonanie ním v konaní navrhnutých dôkazov.

II.
K spojeniu vecí

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

6. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce na rok 2023 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Z obsahu ústavných sťažností je zrejmé, že sú nimi namietané totožné rozhodnutia všeobecných súdov a postupy, ktoré predchádzali ich vydaniu v konaní, v ktorom sťažovatelia vystupovali ako spoluobžalovaní. Sťažovatelia uplatňujú v oboch ústavných sťažnostiach vzájomne súvisiace, resp. identické námietky, t. j. ich ústavnoprávna argumentačná línia je tak vo viacerých aspektoch obdobná (bod 3 a 4 tohto uznesenia – napr. arbitrárnosť a nesprávne určený rozsah trestnej činnosti v kontexte nesprávneho stanovenia *„ceny návykovej látky“/“hodnoty produktov“,* ako aj nezákonnosť/nedostatočnosť znaleckého dokazovania). V petite ústavných sťažností žiadajú vydať nález, v ktorom navrhujú, aby ústavný súd rozhodol o porušení nimi označených (aj totožných) práv napadnutými rozhodnutiami, ktoré zhodne navrhujú zrušiť.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a sp. zn. Rvp 1731/2023 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1731/2023 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

9. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

10. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2023

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky